

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu

Duhul Sfânt al Preasfintei Treimi coboară cuvânt la ieslea cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă lucrarea aceasta se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Cei ce stau la gura acestui izvor ceresc, să dea trup cuvintelor care vin pentru cel ce înseamnă pace și împăcare între Dumnezeu și făptura Sa, între Dumnezeu și biserica Sa.

Pace ție, copil născut o dată, și încă o dată și, iarăși, încă o dată, prin cuvântul care a venit cu Mine din cele cerești prin această lucrare. Născut o dată prin ceea ce se numește botez după lege; și încă o dată prin ceea ce este botezul care se naște de la credința și de la iubirea de Dumnezeu; și, iarăși, încă o dată, fiul Meu preaiubit, prin botezul cel cu foc al Duhului Sfânt, Care umple întregul Cel ce este Unul lucrător al Treimii Dumnezeiești.

Pace ție! Mereu așa ți-am spus, căci așa te am scris în sulul acestei vremi cerești. Când am lăsat cuvântul Meu peste cel dintâi, peste cel credincios de atunci, peste Petru, care a mărturisit pe Cel ce era venit din cer, tu știi cum a fost cuvântul Meu cel de atunci. Așa a fost când acela a spus: *«Tu ești Hristosul, Fiul Celui viu»*, și a fost apoi cuvântul Fiului Treimii Celei vii și am spus: *«Eu îți zic ție: tu ești Petru, și pe această mărturisire voi așeza biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea»*. Și iată cuvântul acestei vremi și nimeni nu se poate găsi ca să desființeze acest cuvânt, că iată ce rostește peste tine Fiul lui Dumnezeu: tu ești pace, și pe această piatră de mărturisire am zidit iarăși biserica Mea și am sfărâmat cu ea porțile iadului biruindu-le pe ele. Și când spun „am zidit iarăși”, aceasta este spus pentru că biserica Mea este așa cum ți-am spus Eu ție și nu altfel și nu așa cum este aceea ce se zice pe sine că este a Mea. Este, dar iarăși este ca aceea care a osândit atunci pe Cel trimis spre ea de la Tatăl. Și precum aceea n-a crezut în Cel trimis de Tatăl, răstignindu-L ca să-L desființeze, așa și aceasta care se crede pe sine că este a Mea, nu crede în Cel trimis din cer, nu crede în Duhul Sfânt așa cum este Duhul Sfânt și nu așa cum ar vrea cei din biserică să fie. Și dacă aceștia nu cred, aceștia sunt cei de azi. Acei de atunci au fost cei de atunci, iar cei de azi sunt cei de azi, care au răstignit pe Duhul Sfânt ca să-L desființeze de peste cei săraci în duhul lor, căci Duhul Sfânt nu are locaș decât acolo unde poate să încapă, și încapă în cei săraci cu duhul lor.

Pace ție, cel ce ești astăzi! Dar să fii, măi tată; să fii și să nu te temi de oameni, și să te temi de Mine, iubitul Meu, fiindcă așa încapă Dumnezeu în cei ce se tem de El. Nu te teme de oameni, nu te teme de vase sparte care nu țin în ele putere de la Mine, căci aceia n-au frică de Dumnezeu; n-au, că precum apa dulce de izvor, făcându-și curs spre mare, își desființează dulceața și se împreunează cu marea și nu mai rămâne ca să fie bună de băut, tot așa și curăția, când își face casă în mijlocul lumii și al duhului lumii și îl iubește pe el, nu este cu puțință să nu ia din izvoarele sărate ale iubirii deșarte și apoi să vatăme pe cei ce se lipsesc cu ea. Așa este astăzi biserica cea care se crede pe sine că este cu Mine și de la Mine. Ea este de la Mine, dar nu mai este cu Mine precum nici cea de atunci care M-a dat de la ea nu era cu Tatăl Meu, ci era în duhul ei, în duhul trufiei care venise peste ea și o acoperise pe ea, căci scris este: *«Nimeni nu poate intra în casa celui tare ca să-i pângărească lucrurile sale dacă nu încătușează mai întâi pe cel tare»*.

O, iubitul Meu, Eu știu că tu înțelegi ce voiesc să spun, căci venisem de la Tatăl Meu atunci și începusem să alung ceața și pâcla și demonii din biserica Tatălui Meu, căci la ea Mă trimisese Tatăl. Venisem și, ca și acum, și cei de atunci se apropiau și Mă ispiteau ca să vadă cu ce fel de putere lucrăm când doborăm demonii de pe înălțimile lor, și n-au putut aceia să înțeleagă că împărăția demonilor nu se dezbină pe sine, și nu înțelegeau că Eu cu degetul lui Dumnezeu

doboram pe demoni și că venisem cu împărăția Tatălui Meu ca s-o arăt bisericii Tatălui Meu. Erau plini de sine și nu înțelegeau, și dacă nu înțelegeau, au stârpit lumina care venise să-i facă să vadă. Așa este și acum, căci nici acum n-am venit de la Mine însumi. De la Tatăl am venit cu această lucrare și n-am venit de la Mine însumi.

Când am așezat pe apostolii Mei ca să ridic biserică nouă și ca să fie aceasta peste veacuri, Eu nu-Mi luasem singur această slavă, ci de la Tatăl o aveam dată, și dacă și Eu am luat-o, am și dat-o dacă am luat-o, și așa am spus: *«în dar ați luat, în dar să dați»*. Și n-am spus: *„în dar v-am dat, în dar să dați”*; nu, că Duhul lui Dumnezeu Se smerește pe Sine, și așa lucrează în cei ce-L poartă pe El. Eu nu Mi-am luat singur rangul de Arhiereu, ci Tatăl îl dăduse peste creștetul Meu, și n-au înțeles cei de atunci ce este și cum vine să fii după rânduiala lui Melchisedec. Dar, oare, tu știi cum vine aceasta? O, dacă vei voi să înțelegi cum vine această taină, abia atunci nu se va mai ivi peste tine gând de cărtire sau de îndoială sau de judecată a tainelor Tatălui cerurilor. Și de ce-ți spun Eu așa? Îți spun pentru ca să-ți pot iarăși spune că această lucrare și această ungere care este în mijlocul acestei grădini de lucrare cerească, este după rânduiala lui Melchisedec, măi tată, și nu după rânduială făcută de oameni, căci Melchisedec înseamnă Dumnezeu, înseamnă lucrarea cea tainică, cea ascunsă, care lucrează în taina lui Dumnezeu, așa cum a lucrat ea și peste Mine în vremea trupului Meu, și așa cum am lăsat-o Eu peste apostolii Mei, care nu erau din lume, precum nici Eu nu eram din lumea aceasta, și ei nu erau ai slavei văzute, ai slavei trecătoare, ai orânduiei oamenilor. Ei erau ai suferinței, ai smereniei, ai patimilor ce veneau peste ei de la stăpânii lumii cei învârtoșați în inima lor, cei iubitori ai trufiei deșarte. Și cum mai zic aceștia care se zic pe sine că sunt urmașii acelora de atunci și până astăzi? O, Eu am ajuns cu aceia până astăzi, dar pe aceia n-ai să-i poți găsi printre fiii trufiei, pe tronurile slavei, căci alta este slava dumnezeiască, alta, și nu așa cum este ea numită astăzi că este slavă dumnezeiască. Eu am ajuns cu aceia până astăzi, și iată, lucrez și am lucrat prin ei prin vreme, dar am lucrat după rânduiala lui Melchisedec. Am ieșit în calea lui Avraam și am binecuvântat pe Avraam, și de aceea este scris: *«Eu sunt mai înainte de Avraam»*, și de aceea am spus mai-marilor bisericii de atunci: *«Dacă ați fi fiii lui Avraam, ați cunoaște că Eu vin de la Dumnezeu, dar voi căutați să Mă ucideți pentru că aveți de tată pe diavolul, și de aceea faceți faptele diavolului»*. Am venit întru ale Mele, după rânduiala lui Melchisedec, și am lucrat peste cei ce Mi i-a dat Tatăl din lume, după rânduiala lui Melchisedec, și lucrez și acum, și voi fi lucrător până la plinirea împărăției cea din cer. Lucrez după rânduiala lui Melchisedec, căci ea este rânduiala, și una este rânduiala lui Dumnezeu.

Când am avut poruncă de la Tatăl Meu, am adus cuvânt la ieslea cuvântului Meu, care este așezată în România, și am zis să fii arhiereu. Și dacă am zis cuvântul acesta, a fost apoi să Mă așez să-l împlinesc, căci Domnul este credincios întru făgăduințele Sale. Am trimis cuvânt peste cel ce stăpânește astăzi pe scaunul bisericii și așa i-am zis: *«Ridică-te ca să-l ungi pe cel ce este de la Mine pentru vremea aceasta»*. Și de ce am făcut Eu așa? Așa am făcut, ca să nu aibă legea a zice că nu M-am supus legii, și acela, vrând-nevrând, crezând-necrezând, a mers și te-a uns pe tine arhiereu, dar Cuvântul lui Dumnezeu te-a uns și nu acela, cuvântul care a fost de la Mine peste acela, căci Domnul lucrează prin cuvânt, și se numește Cuvântul lui Dumnezeu lucrarea Sa. Și unde mai este lucrarea Sa în mijlocul bisericii care se zice pe sine că este biserica Mea? Vrei tu să crezi că biserica este Sodomă și Gomoră? Vrei tu să-L crezi pe Dumnezeu când îți spune că nu este biserică și loc de biserică și altar de biserică, nu este loc care se știe că este sfânt, fără să nu fi fost atins de mâini și de trupuri nespălate de sodomie și de malahie, de păcatele Sodomei și ale Gomorei, ale căror cetăți au fost arse cu focul care s-a coborât din cer, după cuvântul lui Dumnezeu care a venit ca să pedepsească necurăția? Vrei tu să crezi că vor fi arse cu foc toate necurățiile de pe pământ? Și ce va fi, oare, cu cei ce au întinat locurile care erau afierosite Mie și Duhului Meu și slavei numelui Meu?

O, iubitul Meu cel uns de Dumnezeu în vremea aceasta; de Dumnezeu și nu de mâini necurățite! O, iubitul Meu cel mic, tu zici mereu că vrei să vezi slava Mea, dar Eu îți spun că ai și văzut-o. De câte ori ai voit, de câte ori ai cerut, ai văzut-o și ai primit-o. Și iată ce mai am de adăugat la aceste cuvinte: vine o probă grea și cețoasă cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi după aceea. Vine focul lui Dumnezeu peste faptele Sodomei și Gomorei, dar vine și va începe cu casa care se zice pe sine că este casa lui Dumnezeu, căci așa este scris: «*Voi începe cu templul Meu cel sfânt*», căci se zice pe sine că slujesc Mie, dar crezi tu când îți spun că sunt o mulțime de preoți și de monahi și sunt arhieriei care nu cred că este Dumnezeu? Crezi tu că s-au ridicat din cei de atunci, din răstignitorii Mei s-a ridicat un șir de preoți care sunt de atunci și până azi? Crezi tu că sunt pline bisericile de slujitori care slujesc răstignirii Duhului Sfânt? O, Duhul Sfânt este greu răstignit, măi tată, și plânge Duhul Sfânt și Se zbate să iasă din cuie și să-Și răzbune curățenia și sfințenia care au fost disprețuite de slujitorii bisericii, căci de la aceia va cere Domnul socoteală, de la aceia care s-au așezat în capul turmei Mele din toate părțile pământului.

O, vine slava Mea, iubitul Meu, dar iată cum va veni! Va veni, și dacă va veni așa și nu altfel, iată adevărul Scripturii care zice: «*Vai de cei ce așteaptă să vadă ziua Domnului, căci ziua aceea este zi de foc și de groază cum n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi apoi*». Și ce va fi cu biserica aceea care se zice că este cu Mine? O, Domnul o găsește în lume și nu întru Dumnezeu. Ce va fi cu cea care a făcut negoț murdar cu duhul și cu numele și cu haina care este rânduită de Dumnezeu? Căci au băgat pe cezarul și au vândut pe bani darul care este pe altar, și s-au adunat mulțime de bani de atunci și până acum, mulțime de arginți pe care a fost vândut și cumpărat Fiul lui Dumnezeu; și s-au ridicat mulțime de irozi, mulțime de iude, și de Anne, și de Caiafe, și au umplut locașurile care au fost luate de la părinți și au făcut jaf cu cele sfinte și au pângărit vasele Mele și bisericile Mele, și pe poporul cel frânt de necunoștință l-au luat rob sugându-i sângele și viața, căci viața poporului Meu Eu sunt, iubitul Meu; Eu, și dacă n-am mai putut să mai stau în vase sparte, în vase nespălate, în locașuri pângărite și necurățite prin sfințenia celor ce pun mâna pe ele, iată de ce nu a mai avut făptura Mea pe Dumnezeu, și dacă n-a mai avut, a murit, că nu este viață fără de viață. Și acum ce mai este de făcut? O, numai cu foc se poate curăți necurăția. Vrei tu să crezi în cele ce-ți spun? Că nu se poate chemare la slujire dumnezeiască, nu se poate cu bani și cu silnicie și nu este adevărată această chemare la slujire, căci Duhul Sfânt nu Se dă pe măsură pământească, ci Se dă prin chemare cerească, prin descoperire cerească, lucrătoare prin duhul descoperirii cerești, și iată ce șir de preoți s-a ridicat, sub cuvântul că sunt următori apostolilor Mei.

Când am venit să-Mi culeg pe ai Mei, am venit și i-am deosebit de greutatea legii și am pus în loc iertarea, pentru că legea apăsa pe om și îl osândește. Și iată, iarăși lege peste biserica Mea, și legea apasă peste ea și o osândește, căci așa se întâmplă atunci când Duhul Sfânt este îngrădit de cuvintele legii și ale literei legii, și de aceea nu este crezut Duhul Sfânt, și de aceea trebuie să Se arate întru ființa Sa așa cum S-a arătat peste apostolii Mei, în chipul focului cel nematerial. Dar Se va arăta Duhul Sfânt întru lucrare curățitoare de întinăciune și nu va mai fi să nu usture focul acela, și va fi să usture și să curețe toate locurile și toate locașurile și toate altarele care au fost pângărite de trupuri și de mâini nespălate și netămăduite. O, așa este când omul îndrăznește și își ia singur cinstea de a fi slujitor lui Dumnezeu, dar fericit este slujitorul, și preotul, și arhierul care are chemare prin Dumnezeu, prin cuvântul lui Dumnezeu. Și cum adică chemare? Adică prin duhul descoperirilor și al vederii celor cerești, prin duhul proorociei, în dar și prin chemare cerească.

Când s-a ridicat Mariam și a spus lui Aaron: «*Oare, numai lui Moise vorbește Domnul? Oare, nu și nouă?*», ce a pățit atunci Mariam? Căci a fost pusă la pedeapsă cu lepra și a fost pusă la curățire apoi, dar acum tot trupul bisericii este numai răni, și rănile sunt vechi și sunt nevindecate, și s-au strâns buboaipe peste buboaipe și nu mai este loc curat, și de aceea va fi să vin

pe neştire şi să-Mi arăt pe neştire slava Mea şi lumina care se numeşte Dumnezeu, căci nu întunericul este lumină, ci Dumnezeu este lumină. Şi va fi atunci să se vadă Scriptura aceea care zice: *«Fericii cei săraci cu duhul, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericii cei ce plâng, că aceia vor fi mângâiaţi atunci. Fericii cei curaţi, că aceia vor fi fiii Celui ce vine. Fericii cei prigonii, cei ocărăţi, cei numiţi cu nume rău din pricina numelui Meu, că plata acelora este împărăţia care vine cu Mine»*.

O, de aceea te-am aşezat prin cuvânt, cu ungere prin cuvânt, ca să mărturiseşti pe Cel ce vine şi cum vine Cel ce vine, şi să înscriem prin cuvânt această piatră nouă, aşa cum prin cuvânt s-a şi arătat de la Dumnezeu. Dar uită-te tu şi te miră de arhieriei acestei vremi, de orbirea lor, de semeţia lor, ca şi cum ei ar fi mai mari şi mai cu putere decât Arhierul cerurilor, Care nu vine cu nici o lucrare stricătoare de lege, dar vine ca să aducă şi să aşeze lucrare împlinitoare şi desăvârşită, întru numele lui Dumnezeu.

Iată, mărul care creşte în această grădină curată şi nu din afara ei, acest măr este puterea şi viaţa Mea, şi Eu însumi sunt, dar sunt aşa cum voiesc Eu să fiu şi nu aşa cum voieşte omul. De aceea am pus legea sfinţeniei şi a despărţirii de cele lumeşti, ca să fie Eden această grădină şi să fie în ea fructul cel promis pentru cei ce vor fi scrişi în această carte.

Moise a fost credincios în casa Tatălui Meu, întru lucrarea Tatălui Meu, dar n-a fost oficial. Eu, iarăşi, la fel am fost casei Tatălui Meu, care nu este de pe pământ. Apostolii Mei erau căutaţi de toţi cei de atunci ca să fie stârpiţi pentru că nu erau trecuţi în rândul celor cu drepturi după lege. Şi iată, aceştia mai mici dintre ei sunt scrişi în carte că vor fi în vremea aceasta, pentru că este scrisă în prooroci lucrarea aceasta, şi cele cereşti nu pot fi înţelese de oficialii vremurilor, cei cereşti nu sunt promovaţi de cei de pe pământ, căci Duhul Sfânt suflă unde voieşte, şi Domnul nu poate să fie mărginit de cei de pe pământ. De aceea spune Scriptura: *«Cel ce este rob, dacă se poate folosi să scape de robie, să se folosească şi să fie liber»*. Toată biserica este plină de făgăduinţele scrise ale celor ce au venit să se aşeze peste ea ca să slujească turmei bisericii, dar nu este preot care să nu-şi fi călcat făgăduinţa care este făcută de el, după cum este legea cea făcută peste biserică, şi iată, scris este: *«Cel ce calcă măcar una din cele ale legii, este vinovat prin lege şi se numeşte călcător de lege şi de făgăduinţă»*.

Copilul Meu, ţine-te, tată, cu viaţa ta aşa cum a fost viaţa apostolilor Mei care au urmat Mie prin veacuri. Ține-te de cele scrise în cartea Mea dacă ți-e greu să crezi în lucrarea cuvântului Meu. Luptă-te şi mai mult ca până acum, căci Eu ți-am spus ție demult, şi așa ți-am spus: *«Cel ce aşteaptă să vadă minuni ca să creadă, acela întârzie vremea minunilor şi nu o apropie, căci îndoiala înjumătăţeşte biruinţa»*. O, dacă n-ai fi slab şi dacă n-ai fi mic şi dacă n-ai fi avut chemarea Mea, poate că te-aş lăsa să ieşi din această carte, dar nu se poate să se desfiinţeze cele rostite de Dumnezeu, şi iată de ce în această lucrare dacă eşti, trebuie să ai sănătate împlinită, sănătate de Duh Sfânt, ca să ai pace deplină întru cele de la Dumnezeu. Dar lasă, tată, Domnul te poartă în cârcă, te mai poartă încă, până va fi să fii de ajuns de mare, şi te iubeşte aşa cum eşti, şi va fi să stai cu duhul umilit atunci când vei sta cu adevărat; va fi să stai aşa cum a stat David după ce-L supărase pe Domnul său.

Eu nu Mă supăr pe tine pentru îndoiala ta, dar iată, tot tu te superi, tot tu te zbuciumi, pentru că Eu aduc peste tine teama de Dumnezeu şi aduc mereu lumina Duhului Sfânt peste tine, iar atunci când tu stai supărat întru Mine, Eu vin şi aşez pe Duhul Sfânt faţă în faţă cu tine ca să-L vezi lucrător întru cei ce nu ştiu ce este cuvântul acestei lucrări care te hrăneşte pe tine dintre ei.

O, Eu am zis mereu: pace ție, iubire ție, putere ție! Dar tu, oare, când va fi să-Mi spui cu toată temelia ta: „Pace Ție, Doamne!”?

Şi iată ce-ți mai spun: așa este, așa cum am spus: *«Câte veți lega și veți dezlega, vor fi legate și dezlegate»*, dar Eu n-am spus niciodată celor ce stau de vorbă cu Mine, să lege sau să dezlege ceea ce am legat sau am dezlegat Eu, Dumnezeu. Tu eşti unsoarele Meu și ți-am dat putere prin ungerea pe care o ai, dar să ai inima atentă cum și ce lucrezi cu această putere. Puterea pe

care o ai, de la Mine o ai, și o astfel de putere luată de la Dumnezeu n-are cum să rostească legare sau dezlegare asupra puterii care a lucrat peste cei purtători de putere cerească. Fii precaut, căci tu ești adevărat lucrătorul Meu și nu ai ungeră pământească, nu, tată. Tu ești chematul Meu, ești unșul Meu după adevăr, după Duhul Sfânt, după împlinire cerească, și nimeni, și nici tu nu poți desființa puterea pe care am pus-o Eu peste tine. Ai putere să legi pe cei păcătoși să nu mai păcătuiască, ai puterea să dezlegi de legătura păcatelor pe cei legați de ele, și să-i legi apoi cu putere cerească, să-i legi de Dumnezeu și să nu dezlege nimeni ce a legat Dumnezeu. Și de ce, oare, nu este pe pământ această putere dumnezeiască și să lucreze ea prin fiii puterii?

Eu vreau să te ajut să înțelegi și să poți lucra minuni ca să vezi minuni, și să te întărești apoi din ele, căci ai slăbit, copilule plâpând. O, nu erai tu de ajuns de plâpând? O, ai slăbit, și de ce te lași? Și dacă te lași, n-ai folos, că iată, nici tu n-ai și nici cei legați de lucrarea Mea n-au folos de la slăbirea ta. A slăbit și cel de departe care va să vină. Au slăbit și copiii Mei care te poartă pe tine spre Mine și te numesc fericitul Meu, fericitul Noului Ierusalim care este din cer. Iată cum ești tu numit în cer: ești numit fericit, și tu zici că nu ești fericit, dar Eu nu zic tot așa. O, dacă fericirea este cea care este cu Mine și dacă tu ești trecut între cei care vor primi plata fericirilor care vin, după cum este scrisă Evanghelia fericirilor care vin, Eu de aceea zic că ești fericit. Nu cei de pe pământ sunt fericiți. Aceia, vai de fericirea lor, că fericirea lor este păcătoasă ca și ei. Lasă așa; rămâi în fericirea care este ca și a Mea, căci fericiți cei ce plâng acum, că aceia vor vedea pe Dumnezeu, Care vine cu muntele fericirilor pe pământ. Dar Eu îți spun că a și venit, și lumea nu înțelege slava acestei înălțimi cerești, a acestei fericiri care va fi văzută de cei de pe pământ, de cei ce sunt pământ.

Fericire ție cu Domnul tău, căci una este fericirea, dar nu te mai teme de oameni. Mă doare când văd că te temi de toți neputincioșii, care n-au și nu vor avea putere asupra ta. Teama ta de ei o vede duhul rău și îi priește și intră și îți face supărare prin ei. Dacă ai fi mai curajos, mai tare de înger, ar fugi și nu s-ar mai vedea urma duhului rău care-ți face ție inimă rea, și s-ar vedea biruință cerească. O, de ce este scrisă de Duhul Sfânt Scriptura care spune: *«Ce-ți poate face omul?»*. O, stai întru pacea Mea și aleargă după ea dacă ea are pe unde ieși din inima ta. Stai, tată, întru taina Ierusalimului nou până la arătarea Mea și nu te depărta.

Pace ție! Pace, căci pe această piatră am zidit biserica Mea și am biruit cu ea porțile iadului, și acum voiesc să scot din iad făptura Mea, dar să te gândești cu milă dumnezeiască la făptura Mea care strigă de atâta vreme: „*Până când, Doamne, ca să ne răscumperi?*”.

Hai, tată, hai și nu întoarce capul, căci în urmă se va ridica fumul Sodomei și al Gomorei, și din acest scrum voi căuta să-i scot pe cei scăpați cu viață, și aceia vor slăvi pe Cel ce vine cu împărăție cerească pe pământ. Hai, nu te teme de lupi, căci lupii vor cunoaște dreptatea lui Dumnezeu și se vor uita la ea și vor ști ce este și cum este Dumnezeu, și lupul va paște alături cu mielul, după cum este scris în Scripturi.

Ai grijă să fii cu Mine. Să aibă grijă să fie cu Mine și cel ce te îngrijește pe tine; să fie cu Mine și nu fără Mine și nu fără cele de la Mine.

Când proorocul Moise s-a suit pe munte ca să aducă cuvintele lui Dumnezeu, n-a putut Aaron să aibă singur grijă de popor, și ai văzut ce a fost, că s-a întors poporul lui Moise de la Dumnezeu și a slujit poftelor lor. Stai cu Mine, ca să fie și România cu Mine și să dărâăm slujirea la idoli, să dărâăm idolii care stau împotriva lui Dumnezeu.

Când era apostolul Petru la Corneliu, după descoperirea Domnului, l-a așezat apoi pe Corneliu arhiereu, și el s-a dus în alte cetăți. Și s-a dus și Corneliu în cetatea căreia îi căzuse sorțul, și s-a dărâmat la rugăciunea lui Corneliu templul idolorum lui Dimitrie, mai-marele cetății, și au fost prinși sub dărâmături cei din casa lui Dimitrie. Iar când era rostită sentința de moarte pentru Corneliu, a venit un trimis al Domnului și a spus că toți cei din casa lui Dimitrie strigă de sub ziduri la Dumnezeul lui Corneliu ca să-i scape pe ei din moarte. Atunci s-a așezat Corneliu și

a rostit cuvânt către Dumnezeuul său și s-au dat zidurile în părți și au ieșit atunci din moarte cei din casa lui Dimitrie ispravnicul, și a crezut apoi cetatea aceea în Dumnezeuul lui Corneliu și s-a întărit biserica lui Iisus Hristos și a pierit închinarea la idoli, căci era Corneliu arhiereul lui Dumnezeu și era așezat după rânduiala lui Melchisedec, după descoperirea lui Dumnezeu.

Ai grijă să fii cu Mine, căci Eu sunt Arhiereul Cel din veac și până în veac, și te-am uns cu ungere cerească, după rânduiala lui Melchisedec. Stai cu Mine, iubitul Meu, ca să fie și România cu Mine și nu fără Mine, dar va fi cu Mine, și prin ea voi fi peste pământ. Amin.

Iară și iară, pace și putere ție! Putere întru putere și viață întru viață, căci Eu sunt Viața! Heruvimii și serafimii să-ți înconjoare trupul și inima și iubirea și să lucreze lângă tine tainele cerești ale acestei vremi, și să fie împlinire de taine cerești. Amin. Pacea Mea să fie deasupra ta, iar întru tine să fie pace și bunăvoință întru Dumnezeu! Amin, amin, amin.

03/16-07-1992